

Sygn. akt VI K 176/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu VI Zamiejscowy Wydział Karny w P.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Tęcza

Protokolant: st. sekr. sąd. Elżbieta Hajdas

przy udziale oskarżyciela publicznego funkcjonariusza celnego z Urzędu Celnego w P. - E. N.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2015r. sprawy:

D. M.

ur. (...) w W.

syna A. i M. z domu W.

oskarżonego o to, że:

po dokonaniu wpłaty w dniu 14.07.2011r. co najmniej do 06.04.2012r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w miejscowości S. za pomocą urządzenia z dostępem do sieci Internet, uczestniczył w zagranicznych grach hazardowych urządzanych przez firmę: bet-at-home.com. (...), wbrew art. 29a ust. 2 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 2 kks

1. przyjmując, iż czyn oskarżonego D. M. stanowi wypadek mniejszej wagi i wyczerpuje dyspozycję art. 107 § 4 w zw. z § 2 kks, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks umarza postępowanie;
2. wydatki w sprawie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI K 176/15

UZASADNIENIE

b. (...).C.jest zagraniczną firmą bukmacherską. Reklamowała ona swoje usługi m.in. w ten sposób, iż na banerach boisk piłkarskich podczas rozgrywania meczy w Polsce ukazywała się jej nazwa. Reklamę tej firmy w Polsce prowadzili także znani polscy sportowcy, logo tej firmy widniało także na koszulkach piłkarskich. Oskarżony D. M., który interesuje się sportem, jest fanem piłki nożnej, postanowił skorzystać z tej oferty. Założył przez internet konto gracza i korzystając z usług wyżej wskazanej firmy zaczął ze swojego miejsca zamieszkania, tj. S.- przez internet - typować wyniki meczy piłkarskich. Ponadto z gry miał taką korzyść, że przy okazji na żywo mógł dowiedzieć się, jaki jest przebieg meczy, które nie były transmitowane przez polską telewizję.

Oskarżony dokonywał wpłat na rachunek bankowy w Banku (...) S.A. prowadzony na rzecz firmy (...).C. każdorazowo poprzez Urząd Pocztowy w S.. Miał stały numer gracza, tj. (...). W okresie od 14 lipca 2011r. do 06 kwietnia 2012r.

oskarżony wykonał 23 operacje, których kwoty wyniosły – przy pierwszych dwóch operacjach po 300 złotych, przy późniejszych oscylowały od 5 do 100 złotych, a łączna kwota tych operacji wyniosła nieco ponad 1.500 złotych.

Konto gracza zostało przez niego zamknięte.

(dowód: pismo z Banku (...) S.A. - k. 4, kopia umowy świadczenia bankowej usługi elektronicznej wraz z załącznikami - k. 5-11, zestawienie operacji gracza – k. 12-13v, wyjaśnienia oskarżonego - k. 20)

D. M. ma 22 lata. Jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie średnie – technik informatyk. Jest bezrobotny, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Wcześniej pracował w miejscowym sklepie spożywczym. Nie ma majątku większej wartości.

Nie był dotychczas karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 19v, karta karna – k. 21)

Oskarżony D. M. podczas składania wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym (k. 19) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził, że obstawiał wyniki meczów na stronie b. (...). Robił to nie w celach zarobkowych, lecz wyłącznie dla rozrywki. Chciał też obejrzeć sobie mecze, których nie było w telewizji i żeby to zrobić trzeba było wpłacić pieniądze na konto bet-at-home, lecz nie pamięta, jakie kwoty były wymagane. Dodał, że nie pamięta, kiedy się zalogował na stronie b. (...), nie pamięta też numeru konta i hasła, jak też tego, czy po zalogowaniu się na stronie był jakiś regulamin do zapoznania, jak też, czy się z nim zapoznał. Stwierdził, iż konto jest już zamknięte, nie miał żadnych wygranych, po prostu lubił sport i to go skłoniło do zalogowania się na stronie firmy. Nie zdawał sobie sprawy z tego, że robi coś nielegalnego. Nadmienił, że wpłat dokonywał przez Urząd Pocztowy w S..

Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności wersji oskarżonego co do przebiegu zdarzeń ustalonych powyżej. Jego wyjaśnienia były konsekwentne, spójne i logiczne. Nie stały w sprzeczności z innymi dowodami.

Za całkowicie wiarygodny Sąd uznał nieosobowy materiał dowodowy w postaci następujących dokumentów: pisma z Banku (...) S.A., kopii umowy świadczenia bankowej usługi elektronicznej wraz z załącznikami, zestawienia operacji gracza, karty karnej. Prawdziwość tych dokumentów nie była podważana przez żadną ze stron, korespondują one ze sobą, jak również nie stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego.

Wszelkie powyżej omówione dowody we wzajemnym swym powiązaniu prowadzą do wniosku, że oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu czynu. Czyn ten jest czynem zabronionym, bezprawnym i karalnym. Oskarżony nie działał w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej.

W ocenie Sądu czyn oskarżonego wypełnił znamiona art. 107 § 2 kks w formie z § 4 - przypadku mniejszej wagi.

Zgodnie z treścią art. 107 § 2 kks, kto na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczy w zagranicznej grze losowej lub zagranicznym zakładzie wzajemnym podlega karze określonej w art. 107 § 1 kks, tj. karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Ponadto art. 29a ustawy z dnia 19.11.2009r. zawiera zakaz udziału w grach hazardowych urządzanych przez sieć Internet. informacje o jednostce

projekty ustaw

Gra, w jakiej uczestniczył oskarżony D. M. jest zakładem wzajemnym w rozumieniu art. 2.2 ustawy o grach hazardowych, który stanowi, iż zakładami wzajemnymi są zakłady o wygrane pieniężne lub rzeczowe, polegające na odgadywaniu:

1) wyników sportowego współzawodnictwa ludzi lub zwierząt, w których uczestnicy wpłacają stawki, a wysokość wygranej zależy od łącznej kwoty wpłaconych stawek - totalizatory;

2) zaistnienia różnych zdarzeń, w których uczestnicy wpłacają stawki, a wysokość wygranych zależy od umówionego, między przyjmującym zakład a wpłacającym stawkę, stosunku wpłaty do wygranej - bukmacherstwo.

Oskarżony zdawał sobie sprawę z rodzaju gry oraz z tego, że gra ta jest organizowana przez podmiot zagraniczny. Oskarżony w ocenie sądu musiał przewidywać, iż podejmując grę przez Internet działa wbrew polskiemu prawu i godzić się na to. Jest przecież osobą dojrzałą, ma wykształcenie informatyczne.

Zgodnie z treścią art. 107 § 4 w zw. z § 2 kks, w wypadku mniejszej wagi sprawca takiego czynu sprawca popełnia wykroczenie.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie mamy do czynienia z przypadkiem mniejszej wagi opisanym w art. 107 § 4 kks. Częstotliwość gry (średnio około dwa razy w miesiącu) ani wysokość środków przeznaczanych na grę nie była duża. D. M. w zarzucanym mu w akcie oskarżenia w blisko rocznym okresie czasu dokonał wpłat na łączną kwotę około 1.500 złotych, co odpowiadało wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w tamtym czasie. Ważne są także pobudki działania oskarżonego, który udziału w tych zakładach nie traktował jako drogi do łatwego osiągnięcia wymiernych zysków lecz grę uznawał za zabawę towarzyszącą śledzeniu wyników meczy piłkarskich. Pozwalało mu to także obserwować na bieżąco ważne rozgrywki sportowe, które w inny sposób nie były dla niego dostępne na żywo. Zawody, których wyniki obstawiał kojarzyły się jak najlepiej, nigdy nie były to sporty walki czy inne dyscypliny budzące negatywne konotacje, zawsze typował wyniki piłkarskich rozgrywek drużynowych. Jednocześnie zachowania te nie miały u niego skali zaburzającej normalne życie osobiste czy społeczne. Oskarżony nigdy nie wchodził w konflikt z prawem, pracował. Oskarżony, jak i inni fani sportu, byli w sposób jawny i publiczny, w tym także poprzez osoby publiczne, jakimi są znani polscy sportowcy, zachęceni do uczestnictwa w internetowych zakładach bukmacherskich organizowanych przez b. (...). Był w czasie wskazanym w zarzucie osobą jeszcze bardzo młodą – pełnoletniość osiągnął w czerwcu 2011 roku. Nadto pamiętać trzeba, że wpłacać pieniądze chodził do Urzędu Pocztowego w swojej małej miejscowości, co także przemawia za tym, iż nie traktował gry jako zachowania nagannego, które należy ukrywać.

Brak jest jakichkolwiek dowodów na to, by D. M. był „obeznany” w rodzajach gier hazardowych i by w sposób przemyślany wybrał właśnie taką, która daje mu korzystniejszą pozycję finansową przy wygranych w porównaniu z grami legalnie dopuszczonymi w Polsce. Nie można dostrzec po stronie tego sprawcy rażącego lekceważenia porządku finansowoprawnego czy reguł ostrożności wymaganych w danych okolicznościach.

Tym samym szkodliwość społeczna czynu oskarżonego, choć jest większa niż znikoma to jednak jest niewielka. Zatem czyn oskarżonego, zgodnie z treścią art. 107 § 4 kks, był wykroczeniem skarbowym. Jak wynika z treści art. 51 § 1 kks karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. W niniejszej sprawie okres ten upłynął w dniu 06 kwietnia 2013 roku. Natomiast dochodzenie w sprawie wszczęto dopiero 11 maja 2015r. (por. k. 14), a zatem okres przedawnienia karalności tego czynu nie uległ przedłużeniu. Nawet jednak, gdyby oskarżycielowi udało się wszcząć postępowanie przygotowawcze przed 06 kwietnia 2013r., to i tak maksymalny termin przedawnienia karalności wykroczenia wynosi trzy lata, co oznacza, że w takiej sytuacji upłynąłby on 06 kwietnia 2015r. Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks należało umorzyć postępowanie w niniejszej sprawie z uwagi na przeszkodę procesową w postaci przedawnienia karalności czynu.

O kosztach sądowych, na które złożyły się wydatki poniesione w sprawie tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, biorąc pod uwagę wynik postępowania - umorzenie. Ponieważ postępowanie toczyło się z oskarżenia publicznego, przy takim rozstrzygnięciu zasadą jest, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.